

נאמר של נייר

קרן תל-אביב מלחינה שירה זרה * זכרים שחורים

עשויים ליצור מוגע עם קבוצות עוינות על הגבול * ייצוא

שירי מישראל לגרמניה * סימן קריאה" שמונה באופק

ומתנגדים לפלישת זמרים אחרים לתוך הנחלה שלהם...

האומה. בספרו בוחן ארדרי קבוצות שונות של בעלי-חיים ואופני ההגנה על הטריטוריות שלהם, ומגיע למערכת מסקנות על תהליך היווצרות האומה. הוא מביא מחקרים שנערכו באיי מדגאסקאר על "הקבוצה שוואולוגים קוראים לה בשם לאמורים אמיתיים, ואנו מוצאים את ה-אומות הביולוגיות הראשונות של הפרי-מאסים...". על קרבות הגבול בין אומות הפרימאטים מצוטט החוקר פטר: "קבוצות נעות בתוככי הממלכות הבלעדיות שלהן מונחהות ברוב המיקרים על ידי נקבות חזומות ורק במיעוט על ידי זכרים שחורים. הדריאורתיים המינית מוסיפה ומגלה כי בעוד שזכרים שחורים עשויים ליצור מגע עם קבוצות עוינות על הגבול, הרי ש-פעולות איבה של ממש נפתחות על פי רוב דווקא על ידי הנקבות..."

תהליך ההתססה לקרב בין אומות, מתוך אר במילים אלה: "עתה פרצה סערה של ממש. הנקבות פלשו משני הצדדים והר-קטטה הזעיקה אל שדה-המערכה את כלל

רוברט ארדרי

פער בין הישראלי ליהודי מן הגולה

האוכלוסיה של שני השבטים... ההילולה התמשכה שעה ארוכה, כמעט עד רדת החשיכה. או אז יצא השבט המותש ועשה דרכו אל אתר-השינה המסורתי שלו בלב המולדת..."

ישראל. מחקריו של ארדרי אינם מוגבלים רק לבעלי חיים על ארבע אלא גם לבני-אדם, הוא מטיל השלכות באני-שים, ובקבוצות בני-אדם. על תחושת בני העם היהודי הגולה למולדתו, הוא כותב: "אם תכנת את המחשב הטריטוריאלי למישואות האחוזה-איבה ואחר-כך תזין אותו במדינת ישראל ובטעם היהודי, או אז תשתעל המפלגות פעמיים ותפלוט את ה-תשובה המסורפת שמעולם לא היה דבר כמו יהודי ושאלמלא הלינה הערבית קרוב לוודאי שלא היה קיום גם למדינת ישראל. גם אם תזקיק טכנאים רבים ככל שתוכל וגם אם תאשים ברוב רשעות את המחשב בשתיה לשכרה לא רק מן הסכיכה הקרובה של הקן אלא גם מן האיוור כולו..."

או הרוזן דה-בופון שציין במאה ה-18: "זמרים בוררים לעצמם חלקות מסוימות

אדוארד אסמלין קאמינגס (1894-1962) משורר אמריקאי וצייר, נולד בקמברידג', מסצ'וסטס, ולמד באוניברסיטת הרווארד. שירי רת במהדך מיוחמת העולם הראשון שונה בשירות האמבולנסים האמי ריקאי בצרפת, וב-1917 ישב כמה חדשים במחנה כפייה צרפתי כשיר "תיכתובת בוגרנית". את חזונו "תיו הכיא בספרו הנודע, "החדר הענקי" (1922). חיבר קבצי שירה רבים, שבהם פיתח טכניקה שירית טיפוגרפית חדשה, כלא אותיות גדולות בראשית מישפט.

תרגום

טריטוריה

אחרי "הרע לכאורה" ו"שמונת פשעי האנושות" של קונראד לורנץ, הקוף ה"עירום" ו"ג'ה-החיות האנושי" מאת דאסי מונד מוריס, הגיע זמנו של "הציווי ה"טריטוריאלי" של רוברט ארדרי להיות מתורגם לעברית.*

הספר הוא אנתולוגיה של התבוננויות אותן ערכו חוקרים ומדענים רבים בבעלי-חיים שונים בכל היבשות. התבוננות ש- הביאה את המחבר לפתח תיאוריה כי הטריטוריה היא תחום מחייה שהחיה מגינה עליו. בספר זה מתואר הקשר בין התנהגות החיה לטריטוריה שלה. התנהגות שהאדם ירש אותה עוד מימי קדם-האבוי לוציה הדארווינית.

עמדת ארדרי היא שהצורך הטריטוריאלי של בעל החיים ובני-האדם הוא אינסטינקט עמוק ביותר. גילוייו מולכים למסקנה ש- הגירוי המיני של בעלי החיים תלוי ב- גודלה של הטריטוריה. מסקנה נוספת של ארדרי היא שתוקפנותו של בעל-החיים תלויה בשלימות הטריטוריאלי שלו. ו- מצבים של כיבוש טריטוריה בין חיה לחיה, נעשים אך ורק במצבי לחץ בלתי טבעיים.

במבוא לספר מציין מחברו: "אם אני יוצאים להגן על שלמות נחלותינו או על הריכוזות של ארצותינו, הרינו עושים כך בשל סיבות שאינן שונות, אינן פחות מול-דות ואינן פחות מוערות להיחמות, מאלו של חיות נמדכות מאתנו. הכלב הנוכח לעברנו מאחורי הגדר שהותקפה על ידי אדוניו פועל מתוך מניע שאינו שונה כלל מזה שפועם בלב האדונים בעת בנייתה של הגדר..."

ארדרי עוסק בספרו גם ביוצאי-דופן שונים בעולם החי, וכותב: "עדרו פילים אינם יוצרים שום קשר טריטוריאלי ולעו-מת זאת הם נעים במרחב האפריקאי ה-אינסופי כמו היו ציים של ספינות מילחמה עתיקות ומאפירות..."

הלוכת השקפתי אודות הציווי הטריי טוריאלי של החיה והאדם, נעזר ארדרי בציטוטים מכתבי-יד עתיקים החל באריסטו, ודרך פרידריך השני, קיסר גרמניה במאה ה-13, שכתב: "לאחר שבזים מת-בגרים למדו לעופף ולצוד עופות, מגרשים אותם ההורים לא רק מן הסכיכה הקרובה של הקן אלא גם מן האיוור כולו..."

או הרוזן דה-בופון שציין במאה ה-18: "זמרים בוררים לעצמם חלקות מסוימות

אנתולוגיה מודרנית

אי. אי. קאמינגס

אי אפשר להפסיד כל הזמן

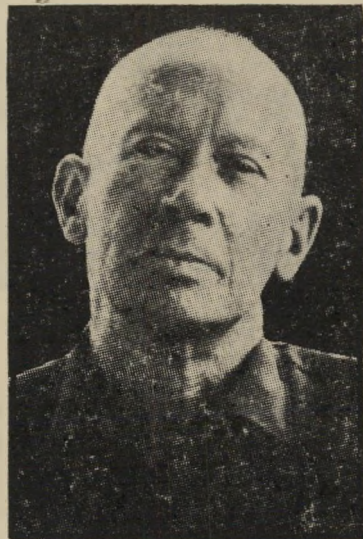
היה לי דוד ושמו סול שהיה כישלון מבטן ולידה ו כל אחד כמעט אמר שהוא צריך להיות בתוך עסקי בידור אולי מפני שדוד שלי סול יכול היה לשיר מק-קאן-היה-צוללו-בליל-חג-המולד כמו גיהנום עצמו אשר היה או לא יכול היה להסביר את העובדות

שדוד שלי סול התעסק כנראה בדבר בלתי נסלח ביותר

מכל להשוויץ במליצות נבובות שזה הוא או התברב בידע חקלאי וזה כדאי ללא סיבה להוסיף חוות הדוד שלי סול נכשלה מפני שכל הפריגות אכלו את כל הירקות כך שלדוד שלי סול היתה חוות פריגות עד שה בואשים אכלו את כל הפריגות כש לדוד שלי סול היתה חוות בואשים אבל לקו הבואשים בנותל ו מתו וכך חיקה הדוד שלי סול את ה בואשים באופן ערמומי או על ידי כך שהטבע עצמו בברכה אבל מישהו שנתן לדוד שלי סול ויקטור ויקטורולה ותקליטים כשעוד היה חי הגיש לו בהודמנות תניגות זו של פטירתו אינו הלוייה מפוארת מאוד אם לא לומר מרהיבה עם

נערים גבוהי קומה בכסיות שחורות ופרחים וכל דבר ו אני זוכר איך אהנחו כולנו ולגנו דמעות כמו המיסורי כשארון הדוד שלי סול נטה פתאום על צידו מפני ש מישהו לחץ על כפתור (וכך צלל הדוד שלי סול)

נוסח עברי: ש.צ.

אי.אי. קאמינגס מוסיקה בתמיכת קרן ת"א

שערויה

קרן הצבי

קרן תל-אביב לטפרות ולאמנות שבי ראשה ניצב ח"כ יהושע רבינוביץ. קבעה עם היוסדה את יעדה העיקרי ב"יעודד וטיפוח של היצירה המקורית בתחום ה-ספרות והאמנות".

בשבע שערב מימנה קרן ציבורית זו. עבור איגוד הקומפוזיטורים בישראל 6 ביצועי בכורה של מלחינים ישראליים. ש"היצירה המקורית בתחום הספרות וה-אמנות" מרטיטה את מיתרי יצירותיהם, ואת מטרתיה של קרן תל-אביב.

ראשון המלחינים המקוריים הוא גברי-אל אירני, שיצירתו "realm לקול אשה יאנסמבל קאמרי" חוברת על פי פואמה בנותת realm מאת משורר רומני בשם וסילה ניקולסקו. המלחין ליאון שידלובסקי כיבד קונצרט זה של ביצועי בכורה מקר-ריים ב"ארייה לסופרן סולו" המבוססת על טכסטים אותם חיבר המשורר האיטלקי ג'וזפה אונגארטי.

מלחין מקורי נוסף הוא אשר בני-יוחנן שיצירתו "מוזיק לטפרון ועשרה נגנים" מבוססת על חמישה שירים קצרים מאת המשורר אי.אי. קאמינגס (הדגמה משירתו ראה: אנתולוגיה מודרנית). והמלחין משה גסנר מצא פורקן מוסיקאלי מקורי ביצירה שכותרתה "mobil לתוף הפח", אילוס-טריציה מוסיקאלית שנכתבה כמסתבר על ספרו המקורי והמפורסם של Gunter Grass * משה גסנר טרח גם לפרסם בחוכניה לביצועי הבכורה הללו, את האינטרפרטציה שלו ליצירת גינטר גראס: "כל מטרות חיוי לתקוף ולהרום את כל המוסכמות החברתיות: דת, מוסר ומיו. טרניקומדיה, גרוטסקויות, נועל, שייג-עוף, מעשיות מסמרות שיער, הזמר, פיר-נזראפיה ואנני פורנתוראפיה, פוליטיות ואפוליתיות..." אינטרפרטציה שהיתה מדהי-מה מן הסתם במקוריותה את גראס עצמו, התומך בעקביות במפלגה הסוציאלי-דמר קראטית הגרמנית **.

עם כל הכבוד ליצירותיהם של וסילה ניקולסקו (רומני); ג'וזפה אונגארטי (אי-טלקי); אי.אי. קאמינגס (אמריקאי); ו-גינטר גראס (גרמני), הרי שהשקעת כספי ציבור שנועדו לטפח ולפתח יצירות מקוריות, ולא בעימות אפיוניות שאינן מטפ-חות או מקדמות דבר, גובלת בשערויה. חיבור אילתורים מוסיקאליים הפוזילים לשווקי חוץ, עם נסיון התהדרות של אנשי חרבות מ"העולם הגדול" הינו מגוחך למדי, שעה שבארץ מצויים לפחות חצי תריסר משוררים שאינם נופלים באיכותם מה-שירה ה"מקורית" אותה מעודדת קרן תל-אביב.

על כל פנים, ברור כי כספי קרן תל-אביב הושקעו ב"סימפניה על קרן הצבי".

* לא ברור מדוע מוסדות ישראליים כ"קרן תל-אביב לטפרות ולאמנות"; "אי-גוד הקומפוזיטורים בישראל" ואוניברסיטת תל-אביב" מתביישים לפרסם את שמו של גינטר גראס בעברית בקמלוג היוצא-לאור מטעמם. העברית עדיין השפה הרשמית במדינה זו.

** בספרו "מיומנו של שבלוג" העומד לראות אור בקרוב בעברית, מתאר גראס את פעילותו הפוליטית בשרות מפלגתו, ואת מאבקיו באלה התוקפים והורסים את המוסכמות החברתיות. כך שמו הסתם, עלול ספר זה לרביא את מנהג גסנר ל"כתובת יצירה מוסיקאלית שתיסתור את יצירתו הנוכחית ב"מקוריותה".